

ספר

ויקרא יעקב

קול המשכח כשכח וקהלם . לאל הגדול והנכבד נורא עלילה . אשר זכנו אנא זעורא : נכרה דלא חזי . קטן ושפל אנשים תולעת נכזה . ופחח את עיני בקורם : היא הקורה הקמימה . אשר מעין כל חו בעלמה . שני אלפים ותקקע"ר דרא :

ברוך אל עליון כי הפליא עמי חסדו . וחלק מחכמתו לי אנא עברו . להוליא מאי דנפשו קבלה וסכירא : מקלט חירושא . אשר טמון וספון כאבן הראשה . וכמררשא וגם כמקרה : וגם דירענא כעלמי שאין כי רעה וקבוכה . עם כל זה כעחקו כחסדו שוכן מעונה . הוא האל הנכבד והנורא : ועשוקי לי שפר זה לשם יקוד קנה"ו ולא להקיר . או להקפאר . אלא כעבור שמו הנעלם מזה כמה לאנהרא : וגם להיות כו שמי כהקוא עלמא . קמיה כמנוחה לפני שוכן רומה . עד ביאת הקוא מסכנא ררכיב על חמרא : לאפוקי יתנא מחשוכא לנהורא . ושכ ה' את שכות **יעקב** :

הכ"ד איש זעורי ובוטח כחסדו האל היא מגנו ועזרי

הלעיר **יעקב סוכרי** ס"ט

מע"ק **דמשק** יע"א

פה **ליוורנו** יע"א

אתן שנת **ישש** עלו שכטום שכטוי יד לפ"ג

כדפוק קרש של חכס דט"ל

אליהו בן אמוג וחברו וה"ו

מדפוסים ומוכרו ספרים

ויקרא

פרישת פקודי

יעקב

שתיכטל הקיפה יבטל המסוכב ולא עוד אלא שזוכה להקטוררוק הרחמים והקפדים הרומזים במקום הנבוכה של המזללה כנזכר וזה נרמז כמה שקיים האוי קרא "עכורק" הלויס "כור" היהמר ר"ק עוליס ע"ח והס גימט' ג' הוי"ח וגימט' מזלל כנז"ל דהס עיקר הרחמים כנז"ל ודו"ק כי דמו נכון הוא :

טעם לזה עווע'מיה חיי'ס ז"ל . אכל לפי'ה אפשר גם אנא ענ'יא לתק טעם עפוי'ד הללו הזכות דוד מלכא היא שעמדה לאבוקינו ולנו לכן מן השמים נזרמנו לפחות פתח טיב כהאי עניינא וי"ד רכנן קרויני גימ' דו"ד לרמזו דזכותא דדוד היא היקה לנו להד'ר עז'ר וכנז"ל ודו"ק כי הוא נכון וכדור כטוב . ועפי"ה כי זכות דוד הע"ה הוא היה לנו להד'ר עז'ר כנז"ל דקרמה נדבחו שנתן לב"המק . כזה אפשר להכין הרמז של הלולב הנרמז לקמן וכהק' מ"ש הרב קולרית יחסן בן לוי בפרשת תשא כי כל ענין הלולב הוא רומז על דוד יעו"ש דד"ק ודו"ק :

קול

אשא . ואהתנן לאל רס ונשא . שהוא יהיה בעזרי לכהוב מקלס חירושים אשר זיכני לומר כמניולק אקתר הדסה . וכאזיה מאמרים השייכים ליום הנסא . וזה החלי בעזר לוריו ונולו הוא אשר שמים וארץ עשה :

מעט ליקוטיוס שזכני האל יתברך וקידשתו השייכים לימי פורים

"ויהי" כימי "אחשורוס" הוא "אחשורוס ונו" ר"ת הס עוליס גימ' דו"ד ויש לדעת דלמה בכאן נרמז שמו של אוקו דריק דוד מלכא וכבר ראיתי להר' שוהא דינוקא שרגש בזה וקירן יעו"ש כד"ק . ואפשר לבאר כס"ד והוא ע"פי מ"ש הרב חיר"א ז"ל כס' כ"ד עווע'מיה חיי'ס למאי דאוקא כמדרש וז"ל זכרנו ה' ברלון עמך אמר דוד רבון העולמים כשאעשה קשועה על ידי מרדכי זכרנו ה"ל הקב"ה חייך לך אני זוכר דכתיב איש יהודי שהיה משבע יהודה ואחר כך ושמו מרדכי ע"כ לשון המדרש . וכאב הרב הנזכר דלרין כיהוד מאי אית ליה לדוד המע"ה כנס זה עד שכקס שזכרהו וקירן כטוב טעם ע"פי מ"ש רבינו אפרים ז"ל ע"פ איש יבא כפריו הלך כסף חובת יבא חקר ו' רמו לעשרת אלפים כבר כסף שנתן המן ואז הקב"ה זכר עשרת אלפים שנתן דהע"ה לכיה המקדש עכ"ד רבי אפרים ז"ל . והרב חיר"א כתב דאפשר כי כרו"ק ידע דזכות הכרבה שלו של כ"המק קנן להליל ישראל בימי המן ולכך רלה מהאל יתברך שזכרהו והקב"ה הכטיחו שכן יעשה איש יהודי שהיה משבע יהודה כנו' עכ"ל דרפח"ח יעו"ש כד"ק . וע"פי ר"ק אס בן הרי הוא כמבואר באר היטב כטעם שבכאן בתחילת המנילה נרמז שמו הקדוש כר"ק כנזכר להודיענו כי בזכותו של הלק ק הזה היא היקה לנו כנר'ס המע'לית שניולנו מיר אוקו רשע לר ואויב כי הוקדמה נדבת אוקו לדיק לנדבת הרשע ובה ילאנו מאפלה לאורה והוא כדור :

איתא כמדרש שוחר טוב וז"ל אמר הקדוש ב"ה לשכטיס אהס מכרתס את חייכס מקוד מאכל ומשקה דכתיב וישבו לאכול לחם וישאו את עיניכס ונו' חייכס כן נמכרים כניכס מקוד מאכל ומשקה דכתיב והמלך והמן ישבו לשאוף והעיר שושן נבוכה עכ"ל . ויש לדקדק דלמה המתין להס עד כוא המן לקנות אותס ולא מקורס על ידי אחר וכל המפ' ז"ל רכבו קס'ס כו' . ויוכן כדרך אפשר והוא בהקדים מ"ש הרב יושב אהליו ז"ל כשרשת פקודי וז"ל דע רבל שנאח המן הרשע עם ישראל היה כעבור הכבודה שלקח יעקב אע"ה מעשו שלא כדון כמרמה דכתיב וימכר את בכורו ליעקב וכו' . עו"ש מ"ש הרב הנז' כפ' מקץ וז"ל יש לחקור דמכירת הכבודה לכאורה היא מכירה בטלה דאית בה אונאה וכיטול מקח דכשביל דבר גדול כזה יתן מעט עדשים אהמהס וא"כ ודאי אין לך כיטול מקח גדול מזה והמכירה בטלה וא"כ כרינא איך נחקיימה המכירה הזאת :

וראיתי לרבינו אשכנז ז"ל שחקרו זאת החקירה וקירטו וזה לשונס עיקר מה שחקיימה זאח המכירה כדינא הוא משום דבעת שמכרה עשו ליעקב מכרה באגב מקרקעי דבאורה טעה מכר לו ג"כ חלקו השייך לו כמערכת המכפלה כדמים יקרים כארז"ל ע"פ כקברי אשר כריתו לי בארץ כנען וגומר שקנה הקבודה ככרי של זהב וכו' יעו"ש . ואגב קנה הכבודה וא"כ הוי מקרקעי אגב מטלטלי וק"ל כדינא דבמכירת אגב כטילי לה דין אונאה עכ"ל רכני אשכנז ז"ל . עוד נקיים את הירוע דעיקר דין אגב לא נאמר דין זה אלא רוקא כישראל אכל ככני נח לא שייך אללס דין זה ואפי' שמכר באגב עכ"ד ודינו דין אונאה כמטלטלים ומכ"ש אס יש כיטול מקח ועיין בארוכה בזה כס' משכנות הדועים הנז' יעו"ש :

והנה מעשה בזה באנו למחלוקת קדומה שנתקן כס

ובזה ג"כ אמרתי אעשה לי מטע'מים לתק טעם נכון לדקדוק אחד אשר ראיתי להרב מופת הדור מוהרש"ק ז"ל כס' בההיר חנופה חיים הנד"מ וז"ל הנה מלינו בגמ' דמנילה שרכנן קרויני גימ' האמוראי' זיע"א כשרטו לרוס כמנילה פתחו פיהס כחכמה לפחות פתח טוב וכמ"ש שס רבי יונתן פתח לה פתחא וכו' וכן כריו כולס יעו"ש דהס סך הכל יעלו למנין וי"ד ויש לדעת דלמה הס י"ד ולא יוקר עי"ש מה שנתן

ויקרא ליקושי מגילת אסתר יעקב סה

כֹּה הִרְאֵנוּ: וְלֹא כִּי אֲשֶׁר הִרְוֶה כֹּה הִרְוֶה מֵאִי דְהִיּוּקָא כְּמַד' עֲשֵׂה פִּרְדָּן וְלֹא אִם אֲבוּהָ הַעֲלוּם יֵשׁ לְהַס דִּין כְּנִי נַח אִו לֹא יַעו"ש כְּדָק דְהִנֵּה אִי נִימַא דִּין כִּי אִיִּת לְהוּ אִם כֵּן תְּחֻזֵּר טַעֲמָה הַמֵּן לְמַקּוּמָה דִּישׁ אֲוִנְהָ וּבִיטוּל מַקָּת כִּזְאֵת הַמְּכִירָה שֶׁל הַמְּכֹרֶה וְהָדָף הָיָה כְּאֵבֶב אֲבֵל אִי נִימַא דִּין יִשְׂרָאֵל אִיִּת לְהוּ מְכִירָתוֹ קִיּוּמָה . וַיְדוּעַ מ"ג הַמֵּשׁ' וְלֹא דִּזֵּה הַעֲנִין כְּעֲלָמוֹ הוּא הוּא פְּלוּגְתָא כִּין יוֹסֵף וְאִתּוֹ דְהַס הוּוּ סְבִירֵי דִּין כְּנִי נַח אִיִּת לְהוּ וְלִכֵּן הוּוּ קִירִין לְכַנֵּי הַשְּׁפָחוֹת עֲבָדִים וְהָדָף דְגִיּוּרֵס יַעֲקֹב וַיּוֹסֵף הוּוּ ס"ל דִּין יִשְׂרָאֵל אִיִּת לְהוּ וְאִסּוּר לְקִרוּסַס עוֹד כְּשֵׁם עֲבָד הוֹאִיל וְגִיּוּרֵס יַעֲקֹב וְעִיּוּן כֹּזֵה כְּסַפֵּר כִּין אִרְיָא יַעו"ש כְּדָק :

ומעתה

על פי ההקדמות הנז' אפי' שפיר כוננה מדרש הנז' שזו היא תוכן כונתו ותכונתו אדם מכרתם את אחיכם ונטרתם שנאה עליו והכל הוה כדעתכם כדו לחזק סברה דידכו דדין כ"ן אית לכו ואין האמת עם יוסף שקובר דדין ישראל אית לכו ולכן חייבם כן בניכם הם נמכרים דוקא מתוך מאכל ומשקה וד"ל שבעת האכיל' והשתייה של איתו רשע עם אחשורוש וערער עליכם לפי סברהכס דדין כן נח אית לכו וד"ל מעשה המכירה היא כטילה ואפילו שהיא כלאב כנז' דזה לא ניתן ליאמר אלא דוקא כישראל אכל לא כפן ואיכו יבא עליכם מתוך סברהכס כדו לנקום נקמת זקינו עשו כדינא דאית לכו לפי סברה דידכו משא"כ אלו שמעקם ליוסף לא היה לו מקום לערער ע"כ ודו"ק כי הוא כרוך

איתא

כמדרש פליאה וז"ל אמר ליה הקב"ה להמן אלמלא לא מת משה יפה אמרת אכל עכשו שמת משה ותלו אותו ואת בניו על העץ עכל"ה וכל המפ' וז"ל דרכו קס'תס בכיאותו דמה היתה כונתו יתב' כאלו הדברים שאמר אלמלא מיתת משה יפה אמר לאבד ח"ו את שונאי ישראל וכיז' והיה זה ועוד יש לרעת דמה תלוי זה הענין של מיתת משה כגזירת המן הרשע וכל אחד לרבו פנה כזה . ויוכן לפענ"ד בדרך דרש והוא בהקדים מ"ס הרב הגדול בעל ספר מלל לאברהם בכונת הכתוב שאמר המן ישני עם אחד מפורד ומפורד בין העמים ככל מדינות מלכות ודתיקס שונות וכו' ולמלך אין שום להניחם . וזה לשוני אפשר להבין כונת דברי רגנן של הרשע הנז' ע"פ מ"ס הרב מוהר"י אלנאו מ"ס חכמי אשכנז וז"ל חירון נכון לשאלת המין ששאל לרבו יהושע כן קרחה כתוב בהורחכס אחרי רבים להטות וכיז' אין אדם משויס עמנו יעו"ש כמד' מה שתירץ ריב"ק הנז' אך חכמי אשכנז וז"ל תירלו והוא עם הדין דקימא לן ככל קבוע כמחלה על מחלה דמי וישראל ג"כ קבעס הקב"ה כארץ כי היכו דנהוי לכו דין קבוע וכזה אזדא לך לטענתא הנז' עכ"ל . וכזה תבין דברי הרשע הנז' טוב

ובהקדים עור את הידוע מאי דהיוקא כמד' עשה עלמו עכורה זיה ולכס כגדים דיש כהס ללמים וזויה דכל מאן דרשתכת כמלכות אחשורוש שיסתחיה סיכרע ויסתחום לו והנה עם בני ישראל לא רצו לשמוע לעלה הנבערה הלזו ולא ליתו לדכרו וז"ל לגזירה שגור המלך אחשורוש שיסתחו ויכרעו לו ולכן כח זדו"ן ללמ' קטיוגוריה עליהו לפני המלך ולחייבם מדין מורה כמלכות דחייבים מיתה כדינא ודפי' לשי הקורה דלפי דעתו היו יכולים ישראל לכרוע ולהשתחוה לו לפי' דוינ' אשתורה אמרה אחרי רבים להטות וכו' וכסברה אהו המין כנז' . ואף דהאמת יש לתרץ דישאל יש להס דין קבוע וד"ל כהס כמחלה על מחלה וכטילה לנבי דידכו דין רובא וכמו שקירלו חכמי אשכנז וז"ל . אך היינו דוקא כשהס שרויס על אדמתס לכן כשהלכו כגולה פקע מנייהו דין קבוע ואית לכו למיזל כקר רובא . וד"ל זאת היתה כונתו של אותו רשע דברי רגנן כמתלהמים באומרו ישנו עם אחד דהיינו שהס מיוחד לנבי שאר העמים שהס רבים ולא ירעזו למה וכו' קימא דאית לכו קבוע וד"ל כהס ודאי כמחלה על מחלה לז"ה מפורד ומפורד בין העמים ככל מדינות מלכות וכו' וד"ל כעל מנייהו דין קבוע ועם כל זה הס דתיקס שונות מכל עם למה והלא לפי' דוינ' יוכלו לעכור עכורה זיה אלא ודאי דאין זה כי אם מרוע לבכס דוקא וכל כונתם למרוד כמלכות ולא משום דיכא כלל לכן וכל כונתם דוקא כשכיל מרד ומעל ודאי למלך אין שום להניחם עכ"ל בקיז' . הכלית דברי הרב ז"ל דכל כונת המן הרע הוא כשכיל רובא :

והין

עור הקדים הקדמה גפלאה אשר דאיוי לתד מן קמאי סרב הסוקוני וז"ל דהוכיח דמפטירת מרע"ה כמדבר מוכח דלא אזלינן כקר רובא אפילו כשאנן כגלות וז"ל איתא במדרש ע"פ ויאמר משה כי ארני שלח נא כיד קשלת כיד אליהו הנביא עכ"ל . והוא קמוס וכיז' כונתו והוא בהקדים מאי דהיוקא כמ"ס מזיעא וז"ל אשכחיה רבא בר אבהו לאליהו הנביא דקאי בכיס הקברות של גוים אמר ליה ולאו כהן מר וכו' יעו"ש . וכמו הקוספות וז"ל דע דאליהו הנביא הוה סוכר דמוחר לו להלוק על קברי גוים משום דרוב ארונות של גוים הם פותח טפח וכנן לזאת לקראת מלכים מוחר וכו' יעו"ש . והנה משה שאמר שלח נא כיד אליהו הנביא לא יפה דיבר והטעם הידוע מאי דהיוקא כמד' ע"פ ומלרים מקברים וכו' דמלרים כולה יש לה דין קברות וד"ל לפי' אסור לכהן ליכנס בקובה וד"ל כז' משה אומר שלח נא כיד אליהו הנביא והלא הוא כהן אלא לריך . לימד דמרע"ה סוכר כדברי הסוק' דאזלינן כקר רובא ורוב ארונות של גוים הם פותח טפח ולכן מוחר לכהן לילך

ויקרא

ליקוטי מגילת אסתר

יעקב

שם ולא מטמא כלל ולכן אמר להקב"ה שלם נח ביד אליהו הנביא ואפילו שהוא כהן לא איכפת דהזליגן בקר רובא עכל"ה יעו"ש כד"ק וילא לנו רמרע"ה הוה סוכר רחזליגן בקר רובא בפשיטות ונקדים עוד הך סודוע מארז"ל המ"ל הקב"ה למשה אהה אומר שלם נח ביד וכו' איכן עקה קראה ולא כמלחמה ל"ה מלכים עכל"ה וילא לנו דנענש מרע"ה כשכול שאמר שלם נח וכו' וה"כ מדמלינו רנענש כשכול זה מוכח ככירור רלז אליגן בקר רובא הפך מסברת מרע"ה וכזה ביאר כונת המד' דהמ"ל הקב"ה ה"ס אין אהה גואלס אין אחר גואלס יעוויין כד"ק כי כאו הקס בארז"כס וכוזה הרי היא כמכו'אר כונת מדרש הנז' דזאת היתה כונת האל יתב' באומרו להמן אלמלא לא מת משה וכו' ר"ל והיה נכנס לארץ ומכעול גזרתי שגזרתי עליו כשאמר לי שלם נח וכו' עתה קראה וכו' ה"כ ודאי יפה אהה הויה טוען עליהם טענת אליגן בקר רובא וא"כ ישראל הם חייבים לפו'ס רינ'א שמררו כמלכות ולא רזו לילך אחרי רבים כנו' אבל עכשוו שמת משה ולא נכנס לארץ ולמה נענש כזה משום שאמר שלם נח ביד וכו' ולמה יענש כזה מה איכפת כזה והלא לפו'ס רינ'א הוא אומר רחזליגן בקר רובא אלא ודאי מהאי דנענש מוכח דסבדקו היא כטילה והדרכה קימא לן רלא אליגן בקר רובא וא"כ לפי זה כילד אהה בא עליהם כטענת רובא והלא ממתת משה היה לך להוכיח רטענה זאת היא כטילה וא"כ מלא הוכחה לכן דע כי דכריך הם דכרי נרנן ומסיבת זה ואלו אותו ואת כנו על העץ ע"כ :

פסוק

ומרחבי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרחבי את בגדיו וכו' וילא בתוך העיר וכו' ויבא עד לפני שער המלך וכו' ולכאורה יש לדעת דאלו התיבות א"ת כ"ל אש"ר נעש"ה הם יקו'ר נפיו'ס דהול"ל ומרחבי ידע מה שנעשה ויקרע וכו' ועוד אומרו וילא בתוך העיר ולמה לא נקט בתוך שושן ועוד לפי מאי דארז"ל דכל מקום שנאמר כמנילה המלך שהם הוא רומז על מלכו של עולם וא"כ מה ענין קיסור הני פסוקי עם מה שאמר ויבא עד לפני שער המלך וכו' וכבר המפ' ז"ל ביאר ודרכו קס'תם ככל זה ואנא עני'א אמרתי להכין הענין בדרך רמז והוא כהקדים את הירוע מ"ש האר"י ז"ל כי איבת א"ה הוא רמז על כחינת מלכ"ה שמים ואיבת כ"ל רמז על כחינת יקו'ר הקדוש ואיבת אש"ר היא רומזת על כחינת ס"וב דאש"ר תהיה רא"ש שהוא רמז ג"כ על החכמה עכ"ל :

והנה

ידוע רכשישראל עושים רלונו של מקום הם גורמים שהספירות הקדושות הנז' שהם ס"וב ישפיעו השפעה קדושה ליס"ור הקדוש שהוא המקבל והיסוד ירוק ששעו לכלה שפיה מלכ"ות וזה

כרור ליו"ת . מה שאין כן אם אין ישראל עושים רלונו של מקום אז מלכר דכעו"הר ימנעו שערי השפע מינן וילכו כל ההשפעות לחיטונים . עוד יהיה ענין אחר דאפי' מירת הרחמים התהפך לרין . והנה ידוע כי אלהים שהוא רין כשיסיה כיורין עולה גימט' ש"ה עם אוקיות הפשוטים שהם חמשה אותיות . עוד ידוע כי עם אלהים יש לו ק"ך לירופים . עוד ידוע כי איבת עי"ר כינוי לדינים כאשר כתב הרב מ"ן ז"ל עי"ש כד"ק זכן היא עולה כהקדוק גימט' פ"ר שהם סוד הנבחרות . עוד הקרים מ"ש רכינו האר"י ז"ל כי איבת שע"ר הוא רמז לספירת המלכו"ת כי הוא כינוי לשם ארבי וכו' ומילוי יורין עולה קרע"א וכו' קרנוט של שער תרע"א עכ"ל :

והנה

עפ"ס כזה הרי הם מכוונים באר היטב הני קראי וכו' דהואיל דישראל שקיו כחוקו העת הרכו כעו"הר לחטוא ער שמסיבת חטאם נגזר עליהם אז אותה הנזירה לכן כאו קראי הנז' להוריענו דמסיבת חטאם גרמו לכל הנז' ג"כ דכחינת הספירות הקדושות אשר הם מריקים שפע וכרבה כעו"הר כולם נהפכו ונעשו כחינת רין וכסידע מרחבי כל זה לכן היכרח אז להפעלם בכייה והנחה ולכש שק ער שנעשה לו יוכלק שיכנס לתוך כחינת הרין ולשכר את קוקפס ויתקרב לבחינת שכינת עוזנו וימשוך מינה הארות לו וישראל כדי לנטל הנזירה הקשה שנגזרה . וז"ל ומרחבי ידע וכי קימא מה היא זאת הודיעה שידע לזה סיים ואמר ה"ת כ"ל רמז לבחינת י"מ כנו' שהם מושכים ההשפעה מבח נח אשר כנו' כולם נפגמו כעו"הר ונהפכו לדינים נמורי' וזה רמז כחינת געש"ה שהיא עולה ק"ך וגם ש"ה שם קוקפא דדינא וכסידע כל זה אז מיר ויקרע מרחבי את בגדיו וילכש שק וכו' ונחעלם כהשוכה וכשעשה כל זה אז זכה תקף ומתק דיונים וכנס לאוכחות דידהו כדי להתגבר עליהם למתק אותם משורשם וזה שסיים רהואיל ולכש שק וקרע וכו' . לכן תקף וילא כתיב העי"ר דיקא שהוא הנבחרות וכיון שזכה שנכנס באוכיות ושיכר קוקפס אז מיר ויבא עד לפני שע"ר ריקא המלך דיקא שהוא כינוי לשכינת עוזנו דעל ידו שנקעלם כהשוכה נתקרב לארע"א דמלכ"ה עכ"ל :

עוד

אפשר לבאר הני קראי כאר"ה בדרך ה'לוי ולתרוך דקדוקים הנז' . והוא בהקדים מ"ר כמד' על זה הפסוק וז"ל אמר רבי ישמעאל שמונה עשר אלף מכני ישראל הלכו לביה המשתה ונכחו ושמתו כסעורקו של אותו רשע מיר עמד השטן וכו' וקטרנו על ישראל כאותה שעה אמר לים הקב"ה לשטן הכא לי מנילה ואכתוב עליה כלים והלך השטן וכו' לוי מנילה וכתב עליה מיר מלאכי השרת לעקו וכו' כאותה

באוקמה שעה רץ אליהו הנביא ז"ל ככהלה וכו' ואלל
 מרע"ה ואמר ליה אחי משה רועה נאמן כמה פעמים
 עמדת על הפרץ כשביל ישראל וכטלת הגזירות
 מעליהם ועכשיו מה פענה על הלכה כזאת וכו' מיד
 אמ"ל משה כלום יש אדם אשר באוקו הדור אמ"ל יש
 ומרדכי שמו אמ"ל לך והרועו וכינוי וכינוי תקטל
 הגזירה מיד הלך והרועו למרדכי הדא הוא דכתיב
 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה וכו' עכ"ה והנה
 דבריו דז"ל ידוע דכולם כרו"ק נאמרו אמנם היכן
 רמוז זה דעל ידיו אליהו הנביא ידוע ולא כפשטים רקרא
 ודע לפי שהוא יושב כשער המלך ועוד יש לדעת
 דלמה לבש שק ואפר דוקא ומה נחכוון בזה ואף כי
 הוא נחכוון ללצר את עלמו מכל מקום סיבא דאיכא
 למדרש דרשינן ובהקדים עוד מ"ש סרב מנות הלוי
 ז"ל בשם מדרש וז"ל דע דאף ישראל הלכו לקעורקו
 של אוקו רשע כנו' ואכלו ושקו עם כל זה היו הולכים
 דוקא כחול אבל כיום השבת לא היו הולכים ושמרו
 את השבת כל הימים עכ"ה יעו"ש וס' ער"ג את
 הידוע מארז"ל כי השומר שבת כהלכתו אפי' עובד
 ע"ז מוחלוק לו עור ידוע מארז"ל כי באוקו הזמן
 עדיין זכור אבות לא חמה כנו"ל כגמרא יעו"ש
 ובקדים עוד את הידוע כי טעם שהקב"ה חשק
 באשוקינו הקדושים והיחס היה מועילה לנו קמיה
 היה כשכיל שהיו ממעטים את עלמם כנו' כגמ' נחמי
 גדולה לאברהם למי ואנכי עפר ואפר וכו' עי"ש
 דמסיבת זה אמר הקב"ה חושקני ככס וכו' :

ומעתה

עפ"ה אפשר דזה רמוז כסאי קרא וזה
 אומר ומרדכי ידע ועל ידי מי ידע
 לזה אמר א"ת נוטריקון אליהו חשבי ר"ל על ידי
 אליהו חשבי כ"ל אש"ר נעש"ה נוטריקון כי למעלה
 אלהינו שששמים רלה נחחס עליהם שטר הכליה
 וכיון שידע זה מיד ויקרע מרדכי את בגדיו וכו' וכל
 ללמוד עליהם קניגוריא וזה רמו באומרו וילכש ש"ק
 ואפ"ר ר"ל שנתלכש בזכות הני קרו מילי מעלייתא
 להליץ טוב כערס ונרמוזו כאלו השקי חיבות א' ש"ק
 נוטריקון שבת קדש גס שומרים קיוסא ומלכר
 זה גס זכות אביהם הוא אברהם שאהבה אוקו בשכיל
 שרומה עלמו לאפר זה אומר ש"ק ואפ"ר בזכות הני
 קרו נתגבר וילא כחך פעי"ר כינוי לדינים כנו' שס
 פ"ר כעט וילא כחכם לשכר את חוקפס ויכא עד
 לפני שער המלך דיקא שהוא רומז על מלכו של עולם
 בארז"ל כל מקום שנאמר המלך קהם רומז על מלך
 מלכי המלכים ורו"ק כי כדור :

עוד

יתבאר האי קרא כדרך קלרה והוא בהקדים
 את הידוע מ"ש המפ' כחד מהני טעמי
 שגבר עליהם באוקו הדור כלים והוא דנתגלגל עון
 שגאת השכטים שטנאו ליוסף אחיהם ומכרו אוקו

וליערו את אביהם הזקן כמה שנים ולפי שהם מכרוהו
 מקור מאלל ומשחה כדכתיב וישכו לאכול לחם וכו'
 כנו' כפ' וישכ כן עכשיו הם נמכרו והיו בלרה ובלוקה
 מקור מאלל ומשחה כדכתיב והמלך והמן ישכו לשחת
 וכו' וכבר לעיל הכאמי לשון רז"ל כמר' שו"ט שכן
 איקא כפידושה שאמר להם הקב"ה לשכטים אתם
 מכרתם את אחיכם וכו' יעו"ש נמלא דזס העון הוא
 שהיה להם גרמא כנוקין ללצר הגדול הזה והנה
 דאינו להרב הגדול מוקר"ר קיד"א ז"ל כס' פ"ד
 שהביא לשון זוהר חדש כטעם דלמה ישראל נלטוו
 על השבת קורס כל הקורה כידוע אלה אמר קוב"ה
 אהם פנמתם כשביעא רמז ליוסף דריקא דהוא אחוה
 כספירה שביעית כידוע שמו את השבת דהיא
 שביעא וכו' עכ"ל יעו"ש מה שכח בזה הרב הגז"ל
 כי באו דבריו בארובה יעו"ש וכבר הקדמנו לעיל
 דישראל היו באוקו זמן שומרים את השבת וא"כ דזה
 התיקון היה אחוה כירס :

ומעתה

נבא לכארי קרא הגז' והוא דמרדכי
 לדיקא ידע כרו"ק דעון מכירה יוסף
 בהגלגל עליהם אז לכן בא להשיב חמת ה' ברמיה
 כמעט שעה אז באוקו העת ורמו הכתוב באומרו
 ומרדכי ידע ועל מי ידע לז"א א"ת דיקא כנוי
 לשכינה שהיא מכונית כשם א"ת כידוע ורמו כי כח
 השכינה שהיא מאירה בו ידע כ"ל אש"ר נעש"ה
 נוטריקון כי למעלה אלהינו שששמים רלה
 נתעוררו עליהם שנא"ת השכטים ויקר"ע אוקיות
 ראשונה הם זמכירת יוסף ולכן מיד קם ככת וקרע
 בגדיו וילכש ש"ק ר"ל נאלכש באוקף ככת שבת קדש
 וכל לשכר כח קוקפא דדיכא שנתעורר באוקו העת
 וזה אומר וילא כחך פעי"ר דיקא כינוי למידת הדין
 כנו' וכל לרמוז האמת דהם עשו זה העון הגדול אבל
 כבר הוא מקוקן ככת שמיחס את השבת כנו' וככת
 זה התיקון כל לפני שער המלך דא מלכו של עולם
 כנו"ל וכיון שזכה זה מיד האל יק' ריחס על עמו
 ונתהפכה אז מידת הדין לרחמים ותורה מחשבת המן
 כראשו וקלו אוקו ואת כנוי על העץ כי הגון זכות
 השבת עלינו ודוק כי הוא כדור :

והנה

ע"פ האמור משם המדרש דישראל היו
 שומרים שבת קדש כזה אמרו לקח טעם
 כיון כטעם לש"ד למאמר דז"ל כגמרא וכמד' ע"פ
 והמאן המלכה וסקי לכה וכו' והקשו דלמה מיהנה
 וקירלו דהיא בתחילה נהרצית לכא ערומה כמו ששלת
 ואמר לה לכא כידוע אלא שכל מלאך ועשה לה ז"כ
 וכשראקה כן מיד מיאנס כדבריו ולא רצפה לכה
 עכ"ה ויש לנו לדעת דלמה עשה לה ז"כ ולא נענשה
 כעונם אחר וכבר דאינו להרב מוקר"ר קיד"א כסא
 קו"א שנתן טעם לזה יעו"ש ואנא עני' אתמה
 אכה

ויקרא ליקוטי מגירת אסתר יעקב

הבה החורו אר"י להק עעס אחר כס"ד עפ"ה הוכהקדוים
 עוד את הירוע מ"ש כמדרש על פסוק כיום השכיני
 כטוב לב המלך וכו' רלמה זה הענין נקרו"א נקר"א
 דוקא כיום השכיני ולא כיום אחר וקירטו וז"ל
 להודיענו דכל מרוקויו יתב' הס מדה כנגד מדה לפי
 שזאת הרשעה כך היקה עושה ככל יום שבת קדש
 שהוא יום שכיני היקה שילחה ומכיאה כנוף ישראל
 ומפשיטה ארון ערומות והיקה משעבדת כהם בעל
 כרסם ומלעפרסם לכן נלגל הקב"ה עליה ונגזרה עליה
 זאת הגזירה שכתב ערומה כיום השכיני וכשלה רלמה
 נהרנה עכ"ל יעו"ש . נמלא רהיא היקה גורמת להם
 לער כיום השכיני לחללו ח"ו והנה ירוע מ"ש רכיני
 האר"י ז"ל כי השכת הוא רמוז כספירת המלכות
 הרומזת כשם יהו"ה של כ"ן בזה יו"ד הא ר"ו ה"ה
 יעוין כס' הכומוק . ונמלא כי המחלל שכת קדש ח"ו
 הוא פונס כשם של כ"ן דוקא וא"כ זאת הרשעה רהיקה
 גורמת להו לערה רופא כיום השכת גורמת להם
 לפנוס ח"ו כיום ז' הרמוז כשם כ"ן לכן מרה כנגד
 מדה ממש נענשה שכת המלאך ועשה לה דוקא זנ"ב
 שהוא אוקיוס ז' כ"ן ולא דבר אחר . זהו מה שנראה
 לפי קולר דעקו ודו"ק כי הוא כרוך ונחמד להכין
 כס"ד ונכון :

ויאמר המלך להמן הכסף נחון לך וסעס
 לעשות כו כטוב וכו' רהיקו למופ"ה
 הרכ הגדול מוהר"ק זלה"ה שהכיה בספרו הנחמד
 הנדפס מחדש שמו תנופה חיים כי ככאן נרמו נוט'
 אוקיוס לול"כ עכ"ל יעו"ש מ"ש איהו כרמו זה וגם
 הין כדכריו שהרכ מוהר"א הכהן ז"ל הכיה רמו כס'
 עיני הערס כחיבת יד עכ"ל יעו"ש . וס'ן אנה עני"א
 המרקו כס"ד לכאר כיהוד נכון לרמו סנז"ל דמה ענין
 הלול"כ ככאן והוא כהקדוים את הירוע מארז"ל
 דמקרא זה מלכו של עולם אמרו הכס"ק גימט' הע"ץ
 נחון לך עכ"ל יעוין כד"ק . עוד נקרוים מ"ד כמדרש
 וגם הוכא כקרנוס של פסוק הפיל פור הוא הגורל
 מיום ליום ומחרש וכו' הוא חרש אדר וז"ל הקטיל
 להפיל גורלות כימים ולא עלה כידו משום כי יום
 ראשון נכרה בו וכו' עד יום השכיני וכו' ואחר כך
 הפיל כמזלות הכדשים כח"ס ניסן ולא עלה כירו וכו'
 עד שהגיע לחדש אדר רמזו דנים ומיר שמת אפר
 ורהי דהם קפוסים כירי כהרין נוכל הנחפש כמלודה
 וכו' עכ"ל יעו"ש הענין בארוכה . נמלא מהדכרוים
 הללו דהמן הרע הוא היה כמחשבתו הישראל הס
 יושבים ומאנהנוים כפי המזל ולא היה יודע הישראל
 הס למעלה מן המזל והנהנתס היה מתחת ידו יתב'
 שהוא מושל ושלט על הכל דאלו היה יודע זה לא היה
 מגריל מעיקר"א וגם לא היה שמת כלל לא באדר ולא
 כמזלו דשמתה זו מה היה מועילה לו כי הס כהנתס

למעלה מן המזל זה כרוך :
והנה ירוע רהיק לן רהיה חוקכת דאנן תמיד
 למעלה מן המזל ואין שולט עלינו שום
 מזל כלל הוא מן ארכעה מינים שאנן לוקחים כחג
 וקד מינייהו הוא הלול"כ כאשר כתב בזה הרכ בני
 ישכר וז"ל הנה כתבו הקדמונים כקבלה שעל ארון
 הארכעה מינים אין שולט עליהם שום שר ומזל כדרך
 שאר המינים רק הם ג' לים כהשנתו יאכרך והיא
 הוראה נפלאה לישראל שאינם נפונים חתק השדים
 וכו' ולכן קמלא שאלו הארכעה מינים נרמוים כקאו'
 הקורס כרהשיק כשכיל ישראל שנקראו ראשיק הנה
 שם נמקר כי"ת רכק"י בנימט' אחרו"ג ערכ"ה לול"כ
 הד"ס הכן אלו הדכרוים עכ"ל יעו"ש כד"ק . נמלא
 דמן הלול"כ שהוא חר מן הארכעה מינים איק הנרחה
 כרורה דאין אכן נפונים חתק המזל וא"כ בזה נכתבס
 מחשבתו של המן הרשע שהיה לו שמתה כשנפלה
 הגורל כחדש אדר שמוזו דנים כנו' ולפי דזאת השמתה
 לא שייכ' אלא למי שהוא נחון חתק המזל ומזלו מירה
 לרע ח"ו אכל אכן למעלה מן המזל כנו' ההוכחה מן
 הלול"כ וא"כ בזה מוכנים דכריו יאכרך שא"ל הכס"ק
 שהוא גימט' הע"ץ לו נחון ולא יוכל לשלוט עליהם ורמו
 לו ענין הלול"כ קכף להורוק לו שאין שולט עליהם
 המזל כנו' ודו"ק כי כרוים הרכרוים :

א יתבאר כס"ד מה שאמר לו האל יאכרך ככאן
 ענין הלול"כ והוא כהקדוים מ"ש המפרשים ז"ל
 כהירוק חקירה שחקרו דלמה אשכתן דלפעמים כשהל
 יאכרך גוער על איזה אומה הוא עוקרה מן העולם
 אכל ישראל כמה פעמים אשכתן שנהכעס עליהם ולא
 נעקרו ח"ו אלא חיים וקיימים תמיד וקירטו על דרך
 משל דאדון שכעס על עבדו יטויר כרעת שיהרנהו
 ויעקור שרשו אבל כן שררה לפני אכיו ונאכעס עליו
 לא יטויר כרעת שיהרנהו ויעקור שרשו ח"ו וירוע
 דאנן לגבי האל יאכרך קרויים כנים ואם כן לא יטויר
 כסום אופן שאפי' נאכעס עמנו שיכלה אוחנו ח"ו
 עכ"ל המט' ז"ל . והנה כבר ירוע דמכמה עניינים
 איכא לנו אומדנא דמוכת מינה דאנן קרויים כנים
 והאריך כפרטוקס הר"הג מוהר"ח ק' הנו' כס"הכ נפש
 חיים יעו"ש . וחד מיייהו הוא מן הלול"כ איק הוכחה
 כרורה דאנן נאשבים ככן לפניו יאכרך יעו"ש כד"ק .
 ואם כן המן הרשע שעלה כמחשכה לקנוס אוקנו
 להשמיר וכו' ודאי דמחשבתו קשוב כראשו לפי רלא
 יתכן שיטויר כרעת שכולנו ח"ו נהרנ כאשר חשב לפי
 דאנן כנים להאל יאכרך ולא יטויר כרעת שאב
 אף שנאכעס על כנו שייעקור אף שרשו לגמרי כנול
 ואם כן זה ממש מה שרמו הכוכב ויאמר סמלך רח
 מלכו של עולם להמן הכס"ק גימט' הע"ץ ודאי יהיה
 נחון לו ורמו לו ענין הלול"כ לפי דמיניה ירוע דהם
 קרויים

קרויים כנים וה"כ לא יטויר דיוכל לשלוע בהם להשמירה ח"ו כאשר תשב אלא ודאי מחשבתו הרעה תשוב כראשו וישראל שהם בניו של מלך חי וקיים הם ושאריו חיים וקיימים לעד ולעולמי עולמים והו"ק כי הדברים ברורים :

י"ג

עם אחד מפזר וגו' ה"ל דרשו דמדקאמר ישנו ולא יש עם וכו' לרמוז רישן זה העם אחר כי בתחילה היו כאחיות ואהבה וכו' ועכשיו הם כפירוד הלככות עכ"ל - ויש לדעת דמאי נ"מ מזה להאי רשיעא אס הם באהבה הו לא - ועיין כס' בריית יעקב בדרוש פורים שכתב רע כי אס ישראל הם יהיו באהבה מתבטלת טענתא דרובא יעו"ש - ועיין מ"ש באחורי הדף יעו"ש כי זאת היתה כונתו של ההוא רשיעא המן הרע הזה - וזוהא אפשר שיכתב כוונת אסתר הלקחת שאמרה לך כנוס וגו' ר"ל שיהיו כולם כקייבין אחד ואהבה ואחסו וכוה ודאי תקבטל טענתו ודו"ק :

א"ת

כילקוט ה"ל ליהודים היתה אורה ושמחה וגו' אחר רב אורה זו תורה וכו"ל כי כר מלוא וקורה אור - שמחה זה יום טוב וכו"ל ושמחה כחנך - ששון זו מילה וכו"ל שש אכני על אמרתך - ויקר אלו תפילין וכו"ל וראו כל עמי הארץ כי שם יה"ו נקרא עליך וגו' וקניא ר' אליעזר הגדול אומר אלו תפילין שבראש עכ"ל - והמאמר הזה הוא תמוה לעין כל ולריק להכין קשר ושייכות הני דרשות אהדדי ומה טעם נכנס עמהם ההוא רשיעא לכתלם מהם ורוקח אלו ולא שאר מלות התורה וכבר עינא דרש ר חזונו לשהי נבואים מתנבאים בדברים אחרים וכסגנון אחר ה"ה הרב הגדול בעל יו"א ז"ל בדרוש פורים ואשר על ידו השג"י הר' הגדול מן מלכא בעל דברי מרדכי גאלנטי ז"ל בקופו כרף רכ"ס ע"א יעו"ש כד"ק - וה"ן אנה עני"א אכא אחרי המלכים ה"ל לבאר כוונת הענין והוא ע"פי מ"ש לעיל משם הרב הגדול מ"ל"א דכל טענתא דההוא רשיעא היתה להעבירם ע"ז מכח דכא הוא כעענה דאחרי רבים וכו' עו"ש כד"ק - וכוה אפשר כי לטובה זו הן קרם הוכרת דוקא ההוא רשיעא לכתל מהם אלו הדברים לפי שמענינים הנ"ל מכל אחת מהם הויה סתירה לטענתו הנ"ל רניזיל כקר רובא וכמו שיכתב ולכן ביקש מקורם לכתלם מנייהו ואז יוכל לכא עליהם כטענת רניזיל כקר רובא הנ"ל - ואכא לכאר אחת לאחת והוא ראשונה הוה התורה ידוע דישאל על ידי קבלת התורה מהקב"ה נעשה להם דין אשה והוא יתברך בעל דיהוה כאשר הוכא זה כס' המפרשים ז"ל - וידוע מ"ש הרב הגדול מוהר"ר חיד"א ז"ל כס' רבש לפי כחד מהני קירוליס שקייבין הרב לביטולא דטענתא רניזיל כקר רובא כתב דלגבי אשה עם כעלה אזדא להאי טענתא יעו"ש

כד"ק - וה"כ לפ"ז הן נקשרה ונקבטלה טענתא דההוא רשיעא מכח זכויה דאורייתא שזכינו כקבלתה - עוד נ"כ ידוע דע"י הימים טובים הויה הוכחה מעלייתא כירן דלא ניזיל כקר רובא לפי דעיקר עשייתם דהם ינידו על הניקים והנפלאות שהאל יתב' עשה עם עמו לאן מרעיקו כידוע וכבר כתב מוהרי"מ ז"ל רהואיל דיש לנו חזקה מכח אבותינו רהפליא לעשות עמהם נקים ונפלאות והויה לה חזקה הכאה מכח הסברה עדיפא מרובא יעו"ש כד"ק - וה"כ לפ"ז גם מענין היום טוב מתבטלת טענתא דההוא רשיעא הנ"ל - עוד ג"כ כתב הרב הנ"ל דגם מענין המילה הוכחה מעלייתא אית כירן דלא ניזיל כקר רובא והוא לפי כי על ידי המילה אכן ניכרים ומוכדלים מכין האומות וקיי"ל כהינא דלא שייך כיטול כרוכ אלא כדבר שכתעבר עם אחרים ואינו ניכר האיקור אבל אס ניכר האיקור לא שייך כיטול כרוכא והכי נמי אכן כדירן ניכרים ומלויינים על ידי המילה ואין כטלים כרוכ עכ"ר ז"ל וכו"ל לפ"ז אס מענין המילה מתבטלת טענתא דההוא רשיעא הנ"ל - עוד ג"כ ידוע מ"ש המפרשים ז"ל דמענין התפילין שאין לוכשים הויה לן הוכחה מעלייתא דאין אית לן דין כן עם האל יתברך והוא אכינו עיין כד"ק כי הקדמה זו היא סוג' רת ככל ספריהם ואשכחן להרב הנ"ל דכתב בחד מהני קירוליס של ביטול טענת רובא ז"ל דלגבי כן עם אכיו לא שייכא טענתא דרובא ונרחה קרינן לה עכ"ר ז"ל יעו"ש כד"ק - ואס כן לפי זה גם מענין התפילין הן נקשרה טענתא של ההוא רשיעא דרוליס לכוף את ישראל לעבוד ע"ז כטענתא דרובא כנ"ל :

ומעתה

אחרי כל האמור הרי היא כמכוון מאמרינו הנ"ל והיא דמאחר שכל טענתא דההוא רשיעא המן הרע הזה הוא להעבירים ע"ז וכא לפי דעתו הנפסדת דדינא קא משעני מעעב דמקרא מלא כתיב אחרי רבים וגו' אבל אף הוא ראה דמהני דברים ארכבה המה הן נקשרה ומתבטלה עלתו הנבצרה הזאת לכן ביקש לכתל מהם בתחילה אלו המעלות טובות דאית כדדיהו דמהם הויה ליה תבירא כנ"ל - אף הן כהיום דלכסוף נקבטלה כל מחשבתו הרעה ונאכר זכרו מן העולם וישראל הם אהרבה נתחזקו לכן קמו ונתעודדו להחזיק כמעוה כל הני טענות הסותרות לטענה הרעה דיהוה ולז"ה ליהודים היתה אורה זו תורה וכו' ועל זכויתם זכיה דאורייתא כי כועליך עושך יס"ה וגו' והוא הכעל ואין האשה ואס כן אזדא לה לערעורא הלזו - ולחזק את זה כמסמרות נטועים קיימו וקבלו עליהם ג"כ שמחה זה יום טוב וששון זו מילה ויקר אלו התפילין דמכלם אית הוכחה מעלייתא כדדיהו מביאן ולהכא לכל ההמים עליהם כזאת הטענה להשיכם תשובה מעליא לביטול טענתיהו הרעה ולהקמת אמונתם שאין מאמינים שכוה יתברך אחר ואין לעבוד לזולתו כשום טענתא וכל הקמים עלינו לרעה המה יאכרו כיר"א - ודו"ק כי הוא ברור :